

De Heer Buisman en het tandheelkundig onderwijs.

Wanneer ik zeg, dat ik het stukje des heeren Buisman, voorkomende in het Februari-nummer van het Tijdschrift voor Tandheelkunde, heb gelezen, dan zeg ik niets; wanneer ik zeg, dat het stukje mij heeft ontroerd, dan zeg ik te veel.

De heer Buisman n.l. is overtuigd dat het onderwijs, dat de studenten in de tandheelkunde wordt verstrekt, onvolledig is, wanneer daaraan ontbreekt de zenuwbaan-verdooving, ja zelfs, bedrieg ik mij niet, dit ontbreken als een zeer groot gebrek in hunne opleiding moet worden aangemerkt.

Dit verwijt wordt den heer van Loon naar het hoofd geslingerd. Echter ten onrechte. De heer van Loon toch is lector in de orthodontiek, heeft dus uit den aard der zaak weinig of niets met lokale anaesthesie te maken.

Nu is mij de diagnostiek als vak opgedragen en, tot voor kort, behandelde ik ook de extractieleer met alles wat daaraan verbonden is, dus ook plaatselijke en algemeene verdoovings-middelen bij de extractie in gebruik.

Derhalve heb ik mij de door den heer Buisman gewraakte tekortkoming aan te trekken.

Nu geloof ik, dat de heer Buisman in een onbewaakt oogenblik — quandoque bonus dormitat Homerus — zich heeft laten verleiden tot die sterke uitdrukking, zooals die aan het slot van zijn bovengenoemd stukje staat afgedrukt en dat over die uitspraak niet ernstig is nagedacht en alleen dienst moet doen als slotvuurwerk.

Immers de allereerste vraag die de heer Buisman had moeten stellen en ook beantwoorden, is deze — wat

behoort tot de bevoegdheden van den tandarts — en als de heer B u i s m a n zich de moeite wil geven en getroosten, de oude en de jongste wet op de uitoefening der tandheelkunst na te zien, dan zal het mij aangenaam zijn van hem te vernemen op grond van welke bepaling in die wet of wetten voorkomende, hij gerechtigd is een gevoelloosmakende stof in te spuiten vèr van het terrein waarop hij wettelijk bevoegd is te arbeiden.

De heer B u i s m a n vergeet klaarblijkelijk dat wij, lectoren, de studenten hebben te onderwijzen datgene wat binnen hunne bevoegdheid als tandarts zal liggen. Daar zijn wij, lectoren, aansprakelijk voor.

Wat de heer B u i s m a n als bevoegd tandarts in zijn praktijk wil doen, staat ter zijner verantwoording; gaat hij daar buiten dan kan het gebeuren dat de strafrechter eens een ernstig woordje met hem te spreken zal hebben.

Het ligt niet in mijn voornemen mij over de waarde van de zenuwbaan verdooving uit te laten en de gronden breed uiteen te zetten, waarom deze wijze van ongevoelig maken mij hoogst omzichtig doet zijn.

Alleen dit zij hier aangemerkt, en de studie van een groot aantal mandibulae èn het opereeren op een 40-tal konijnen heeft mij geleerd dat het vinden van het foramen mandibularis een blinde-man-spelletje is, op grond waarvan ik mij gerechtvaardigd acht de studenten op het gevaar aan deze methode van ongevoelig maken verbonden, te wijzen en zulks zelfs in tegenstelling van de meening der heeren, door den heer B u i s m a n in zijn bovengenoemd stukje aangehaald.

J. E. GREVERS.